

El patrimoni de Pieve

Diaris	
- Personals.....	386
- De guerra.....	170
- Viatges.....	90
Memòries	
- Personals.....	1052
- De guerra.....	397
Epistolaris.....	176
TOTAL.....	2271
Testimonis.....	330
<i>(pel fet de ser breus no entren al concurs)</i>	
"Terra Nuova".....	10
<i>(Diaris, cartes o memòries de voluntaris del tercer món pertanyents a alguna ONG)</i>	
ADN.....	208
<i>(Obres que per voluntat de l'autor o dels hereus no participen al concurs)</i>	
TOTAL.....	2819
Secció bibliogràfica.....	764
<i>(Publicacions de diaris, memòries i tot el que concerneix a l'escriptura popular)</i>	
Fora de concurs.....	397
<i>(Poesies, etc.)</i>	

instal·lacions del centre del poble que actualment són propietat d'una institució molt important a Catalunya amb el qual ja hem mantingut una primera reunió" - comentà en Jaume Domènech -.

L'objectiu que s'ha marcat l'equip de govern és que durant la Festa Major d'hivern de l'any vinent ja s'entregui el primer premi. Per aconseguir-ho, es creu que s'hauria de fer una presentació a la premsa comarcal l'última setmana de setembre i, a la premsa nacional, la primera setmana de desembre. D'aquesta manera es calcula que les primeres obres podrien començar a arribar el mes de febrer i el Jurat Popular ja podria començar a treballar per entregar el premi el mes de novembre.

Un projecte popular i

ambició

Sens dubte, creiem que és el projecte més ambició portat a terme fins ara a la Roca del Vallès a nivell cultural. Fets objectius que puguin demostrar aquesta evidència en són l'envergadura de l'Arxiu de Pieve (mou al voltant dels 9 milions de pessetes l'any) i que no hi ha cap arxiu d'aquest tipus a Espanya. De fet, només n'hi ha un a Europa que és el de Pieve Santo Stefano i, tal com el Sr. Giovanni ens va començar, "no m'arrisco a afirmar que sigui l'únic del món, però no tinc coneixement de l'existència de cap arxiu d'aquest caire fora del d'Itàlia".

Tot i això, el Regidor de Cultura afirmà rotundament que "no és la màxima prioritat a nivell cultural ja que no em d'oblidar que també estem treballant en el Centre Cívic de la Roca Centre, en recuperar l'escola de música, en intentar promoure el cinema a la fresca, ... El que sí que pot ésser és el projecte *estrella* a nivell cultural de l'actual equip de govern."

Evidentment, el resultat pot ser excel·lent, però no tot seran "flors i violes". Cal treballar dur per crear l'Arxiu a la Roca del Vallès. I, el que és més important, es necessita col·laboració ciutadana. "La gent pot col·laborar enviant obres, realitzant tasques de voluntariat, recolzant moralment o, fins i tot, ajudant a finançar el projecte" - afirmà el Sr. Mazorchi-. El Sr. Domènech també va voler afegir un comentari al respecte: "Només s'ha de complir un requisit per col·laborar organitzant l'Arxiu:

voluntat i ganes de treballar. A Pieve hi ha unes 25 persones de tots els àmbits i professions treballant a l'Arxiu i el dia de la festa d'entrega de premis tot el poble s'hi involucra. Qui vulgui ajudar-nos només cal que es posi en contacte amb la Regidoria de Cultura o bé que ho faci saber a alguna de les persones que estan

**Sr. Domènech:
"Només s'ha de
complir un requisit
per col·laborar
organitzant l'Arxiu:
voluntat i ganes de
treballar."**

treballant en el projecte. Les tasques que es poden realitzar són molt variades, des de formar part del Jurat Popular a arxivar les obres que van arribant, passant per fer els àpats del dia d'entrega de premis".

De fet, si ens mirem el projecte objectivament, poden haver-hi dos resultats possibles: que funcioni o que no funcioni. Ara bé, el que és segur és que si no s'intenta, mai es farà res de nou i la Roca sempre serà coneguda per la presó, per l'autopista,.... quan potser podria ser coneguda pel riu Mogent, l'Arxiu memorístic, la ruta de Céllecs,...

Des de la Revista, ens alegrem que a la Roca sorgeixi una iniciativa d'aquest caire, oberta a tothom, i de la qual, ben segur, tot el poble se n'enriqueix culturalment. Perquè com diu en Lluís Llach, la història de cadascú és un bell tresor:

*"De tants ahirs que s'esllevissen
guardo regals que ni esperava
petxines plenes de bells tresors,
dolors que em fan mestratge,
que amb avarícia d'infant voraç
aplego en l'equipatge, ..."*

**Marc Iturri
Ramon Illa**